

Атина да си издѣйствува по-силна помощъ. Въ това врѣме и Котисъ изпратилъ до атинянитѣ едно писмо, въ което ги увѣрявалъ въ своитѣ най-миролюбиви чувства и съ най-тържествени обѣщания се опитвалъ, да ги склони да му прѣдадѣтъ непокорния Милтоцитесъ. И дѣйствително, Котисъ и този пакъ сполучилъ да измами лековѣрнитѣ атиняни дотамъ, щото прѣди трѣгванъето на флотата, атинското народно събрание взело друго едно рѣшение, така щото Милтоцитесъ, почти лишень отъ всѣка надежда за помощъ, се завърнѣлъ въ Тракия. Най-сетнѣ атинянитѣ изпратили въ Хелеспонтъ една флота, обаче недостатъчно въоръжена.

И така Котисъ не само могѣлъ лесно да разбие Милтоцитесъ, да прѣвземе Hieron Oros и да си присвои съхраняванитѣ въ него съкровища, но и да завладѣе нѣкои мѣста на Херзонезъ, освѣнъ друго и градъ Sestus срещу малоазийския градъ Abydus, толкозъ по-лесно, защото изпращанитѣ отъ Атина полководци не били дотамъ дѣятелни и рѣшителни, да противостоѣтъ на Котисъ, който и като дипломатъ ги надхитрилъ съ разни прѣговори. Освѣнъ това атинянитѣ нередовно плащали на наемнитѣ войски, които слѣдователно съ слаба охота воювали за тѣхъ.

Между това споменжиятъ по-горѣ Харидемосъ, който тѣй вѣроломно служилъ на атинянитѣ, отнелъ на персийския сатрапъ Артабазъ нѣколко градове въ малоазийската областъ Троада. Тогава Артабазосъ го обсадилъ въ единъ градъ и вѣроломниятъ Харидемъ, като се намиралъ въ крайна опасность, обърнѣлъ се къмъ атинянитѣ за помощъ. Въ писмото си Харидемъ се обѣщавалъ, че ще имъ извоюва Херзонезъ; съ това обѣщание и съ съдѣйствието на Кефисодота, който на 360.—359. г. изпълнявалъ длъжността стратегъ — ἄρχων στρατηγός и минавалъ за неприятель на Ификрата и неговия сватъ Котисъ, Харидемосъ си издѣйствувалъ исканата помощъ. Освѣнъ това атинянитѣ злѣ били разгнѣвени на Ификрата, загдѣто наскоро дотамъ забравилъ длъжността си къмъ родния си градъ, щото не се срамувалъ въ една морска битка да помага на Котисъ противъ собственитѣ си съотечественици.

Самъ Кефисодотъ билъ изпратенъ съ флота въ Хелеспонтъ, да освободи Харидема, но прѣди да пристигне, Артабазосъ разрѣшилъ на Харидема свободно да си отиде, защото не желалъ да се заплете въ война съ атинянитѣ. Стѣдъ това ненадѣйно избавление, Харидемъ даже непомислилъ да изпълни своитѣ обѣщания, дадени на атинянитѣ, а напротивъ минѣлъ на страната на тѣхнитѣ неприятели; изпърво се отправилъ въ градъ Abydus, всѣкога враждебенъ на атинянитѣ и оттамъ въ Sestus, който отскоро принадлежалъ на Котисъ. Тукъ изново постѣпилъ въ служба на одризкия царъ и всячески се стремилъ, да отнеме на атинянитѣ граדותѣ Crithoté и Elaeus, тѣхнитѣ послѣдни владѣния въ Херсонезъ.

Котисъ посрѣщнѣлъ Харидема съ отворени обътия, защото тъкмо тогава напразно се опитвалъ да склони своя зеть Ификрата, да му помага още веднажъ противъ своитѣ съграждани въ прѣвземанъето на